

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 801: Đọa Vào Ác Đạo, Đó Là Báo Chướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 068)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Đọa ác đạo, báo chướng dã. 】 (Đọa vào đường ác, đó là báo chướng.)

Tạo tác ác nghiệp, đương nhiên quả báo chiêu cảm của nó là ở tam ác đạo (ba đường ác). Quả báo ở tam ác đạo đó cũng gọi là “chướng”. Chướng ngại điều gì? Chướng ngại sự tu hành.

Chúng sanh ở ác đạo tu hành, so với nhân đạo (loài người) chúng ta thì khó khăn hơn rất nhiều! Chúng ta giảng kinh cho một người, có lẽ họ vẫn còn có thể nghe lọt tai; quý vị thử đi giảng kinh cho một loài súc sanh, chúng có thể tiếp nhận được không? Chúng có thể phụng hành được không? Sự khó khăn sẽ nhiều hơn. Cho nên, hoằng pháp cho ngạ quỷ, cho địa ngục là điều vô cùng khó khăn.

Mọi người đều biết, Địa Tạng Bồ Tát rất từ bi, Ngài thường hóa thân vào trong địa ngục để độ chúng sanh. Ngài vào địa ngục là độ hạng chúng sanh nào? Ngài chuyên môn đi độ những vị “lão tu hành” (người tu lâu năm) đã tu tập trong nhiều đời nhiều kiếp ở quá khứ. Những vị lão tu hành ấy, hạt giống Phật trong A-lại-da thức của họ vẫn còn sức mạnh. Thế nhưng vào lúc lâm chung, do khởi lên một niệm vọng tưởng [sai lầm] mà bị đọa vào ác đạo, thật bất hạnh khi bị đọa vào ác đạo. Tình trạng này, nói thật lòng là rất nhiều.

Người niệm Phật, người tu hành thông thường, sau khi lâm chung nếu không có năng lực thoát khỏi tam giới, thì chắc chắn vẫn phải tiếp tục luân hồi. Trước khi thần thức của họ rời khỏi thân thể – điều này trên kinh thường nói thời gian tối thiểu là tám giờ đồng hồ – thần thức chưa rời đi, mà người nhà không hiểu biết, ở ngay bên cạnh người đó lại đi sờ chạm họ, lại đi lay lắc họ, rồi lại khóc lóc ỉ ôi, khiến cho họ sanh phiền não, sanh tâm sân hận. Một niệm sân tâm này vừa dấy lên, thế là đi vào ác đạo rồi.

Sân hận thì đọa địa ngục, gia thân quyến thuộc không hiểu rõ đạo lý, không biết được chân tướng sự thật, đã tự tay đưa họ vào địa ngục mất rồi. Thế nhưng, người này trong nhiều đời nhiều kiếp họ có tu hành, họ có niệm Phật, có thiện căn này, nên Địa Tạng Bồ Tát vì họ mà làm thiện duyên để hóa độ họ thoát khỏi ác đạo. Từ địa ngục đạo mà có thể độ cho họ lên được ngạ quỷ đạo là đã siêu sanh rồi, đó chính là một lợi ích rất lớn, sự việc là như vậy đó.

Vì vậy, đối với người vào lúc lâm chung, việc xử lý hậu sự cần phải hết sức cẩn thận. Trước kia, Hoàng Hóa Xã có in hai cuốn sách nhỏ. Cuốn in sớm nhất có tên là “Sức Chung Tân Lương” (Nhịp cầu chỉ dẫn lúc lâm chung), chuyên môn bàn về sự việc này, dùng văn ngôn văn (Hán cổ) để viết, nên tương đối sâu sắc một chút. Sau này, căn cứ theo cuốn sách đó mà viết lại thành văn bạch thoại (tiếng Hoa hiện đại) với tên gọi “Sức Chung Tu Tri” (Những điều cần biết lúc lâm chung), cuốn sách này được lưu thông rất rộng rãi. Chúng ta cần phải xem nhiều, để khi gặp lúc có người lâm chung, hoặc gia thân quyến thuộc, bạn bè sắp qua đời, chúng ta biết được nên phải xử lý như thế nào cho đúng như lý như pháp, điều này là vô cùng quan trọng! Cho nên, quả báo cũng là chướng, chướng ngại sự tu hành.